

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/111/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1617204636
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexandra Hanusová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1617204636.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Alexandry Hanusovej a sudcov JUDr. Romana Bolebrucha a Mgr. Patricie Skotnickej v spore žalobcu: Bratislavská vodárenská spoločnosť, a.s., IČO: 35 850 370, Prešovská 48, Bratislava, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Roštár-Slovák, s.r.o, Révova 7, Bratislava, proti žalovanej: V. T., nar. XX.X.XXXX, Y.. I. XXXX/XX, Y., o zaplatenie 76,96 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Malacky č.k. 27C/267/2017-85, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a **vec v r a c i a** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 49,91 eura s úrokom z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 21,14 eura od 3.12.2015 do 18.1.2016, 5,05 % ročne zo sumy 6,40 eura od 19. 1.2016 do 31. 3.2017, 5,05 % ročne zo sumy 4,35 eura od 1.4.2017 do zaplatenia, 5,05 % ročne zo sumy 21,14 eura od 3.2.2016 do zaplatenia, 5,00 % ročne zo sumy 5,51 eura od 17.3.2016 do zaplatenia, 5,00 % ročne zo sumy 18,91 eura od 1.9.2016 do zaplatenia; vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 29,70 %.

2. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie preukázať, že žalovaná uzavrela 2.11.2011 so žalobcom ako prevádzkovateľom verejného vodovodu a verejnej kanalizácie zmluvu č. T. o dodávke pitnej vody a odvádzaní odpadových vôd (ďalej len „zmluva“). Zmluvou sa žalobca ako dodávateľ zaviazal dodávať žalovanej ako odberateľovi pitnú vodu z verejného vodovodu pre zmluvne dohodnuté odberné miesto evidované pod číslom odberu XXX-XXXXX-XXX na adrese Y.. I. XXXX/XX U. Y. a odvádzat' a čistiť odpadové vody; žalovaná ako odberateľ sa zaviazala žalobcovi ako dodávateľovi uhrádzať platby za dodávky vody a odvádzanie odpadových vôd na základe vystavených faktúr. Žalovaná za dodávky vody a odvádzanie odpadových vôd v lehote splatnosti nezaplatila, žalobca ju vyzval listami označenými ako Druhá upomienka na úhradu a zároveň si týmito listami uplatnil zmluvnú pokutu, v každom vo výške 5 eur za neuhradenie faktúry v lehote splatnosti.

3. Súd prvej inštancie zistil, že podľa článku XII ods. 1 bod a) dohodnutých Všeobecných obchodných podmienok je dodávateľ oprávnený domáhať sa zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 5 eur v prípade, ak odberateľ v lehote splatnosti neuhradí akúkoľvek faktúru vystavenú v zmysle zmluvy alebo VOP a bola mu zo strany dodávateľa doručená druhá upomienka na uhradenie splatnej faktúry.

4. S poukazom na ustanovenia § 489, § 490, § 491 ods. 1 a ods. 2, § 544 ods. 2, § 44 ods. 1, § 52 ods. 2, ods. 3 a ods. 4 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že strany uzavreli spotrebiteľskú zmluvu, na základe ktorej žalobca dodával v období 2015-2016 pitnú vodu do odberného miesta označeného v žalobe a odvádzal odpadové vody; cenu dodaného tovaru a služieb vyúčtoval žalobca žalovanej jednotlivými faktúrami na 66,70 eura, ktorú žalovaná v lehote splatnosti v celkovej výške neuhradila; uhradila iba 14,74 eura z faktúry č. XXXXXXXXXX a 2,05 eur mala preplatok na vodnom a stočnom, ktorý

žalobca započítal s pohľadávkou vyplývajúcou z neuhradeného zvyšku faktúry č. XXXXXXXXXX. Žalobca však tento preplatok, ktorý započítal s pohľadávkou žalovanej v celkovej žalovanej sume istiny ani v príslušenstve pohľadávky nezohľadnil. Súd mal preto za preukázané, že žalobca listinnými dôkazmi preukázal dôvodnosť žaloby týkajúcej sa sumy 49,91 eura. Žalobu v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty 25 eur (5x5 eur) zamietol ako nedôvodnú, pretože bola uvedená len vo všeobecných obchodných podmienkach žalobcu a nebola dojednaná individuálne v písomnej forme. Pretože žalovaná riadne a včas nezaplatila žalobcovi dlh v sume 49,91 eura, dostala sa do omeškania, čím jej vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP a procesne úspešnejšiemu žalobcovi priznal ich náhradu podľa pomeru úspechu.

5. Proti rozsudku podal odvolanie žalobca a žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť, konanie v časti istiny zastaviť a žalovanej uložiť povinnosť zaplatiť mu 5,46 eura ako zročné úroky z omeškania a priznať mu nárok na plnú náhradu trov konania. Namietal, že súd prvej inštancie mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval svoje procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; že nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Vytkol mu, že neprihliadol na jeho podanie z 30.5.2018, ktorým vzal žalobu v časti istiny späť a nevykonal v ňom navrhované dôkazy o úhrade istiny žalovanou, čím dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam o nesplnení, resp. splnení nároku žalobcu, čo malo za následok aj nesprávne právne posúdenie veci. Žalovaná 28.11.2017 (teda po podaní žaloby) uhradila istinu uplatneného nároku, čím zároveň uznala nárok žalobcu. Na základe uvedeného žalobca vykonal procesný úkon, na ktorý súd neprihliadol a svojim nesprávnym procesným postupom mu znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca vzal žalobu v časti istiny späť, mal súd prvej inštancie konanie v tejto časti zastaviť. Žalovaná tým, že uhradila istinu po podaní žaloby, spôsobila (resp. pri správnom postupe súdu prvej inštancie by bola spôsobilá) zastavenie konania. Na základe uvedeného mal žalobca za to, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil aj jeho nárok na náhradu trov konania, pretože mu mala byť priznaná náhrada trov konania v plnom rozsahu.

6. Žalovaná sa k odvolaniu nevyjadřila.

7. Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v zmysle ustanovení § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP) dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, a preto je potrebné rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

8. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia ceny za dodávku vody z verejného vodovodu, odvádzanie a čistenie odpadových vôd a za odvádzanie a čistenie vôd z povrchového odtoku 79,96 eura. Žalobca na výzvu súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 167 ods. 1 a 2 CSP doručil dňa 30.5.2018 súdu elektronické podanie, v ktorom uviedol, že žalovaná mu dňa 28.11.2017 uhradila dlžnú istinu 76,96 eura, opravil v žalobe chyby v písaní v časti požadovaného úroku z omeškania a žiadal konanie v časti istiny zastaviť a priznať mu úroky z omeškania vo výške 5,46 eura, pozostávajúcich z úroku z omeškania 5,05 % p.a. zo sumy 21,14 eura od 3.12.2015 do 18.1.2016, t.j. 0,13 eura, úroku z omeškania 5,05 % p.a. zo sumy 6,40 eura od 19.1.2016 do 31.3.2017, t.j. 0,39 eura, úroku z omeškania 5,05 % p.a. zo sumy 4,35 eura od 1.4.2017 do 28.11.2017, t.j. 0,15 eura, úroku z omeškania 5,05 % p.a. zo sumy 21,14 eura od 3.2.2016 do 28.11.2017, t.j. 1,94 eura, úroku z omeškania 5,00 % p.a. zo sumy 5,51 eura od 17.3.2016 do 28.11.2017, t.j. 0,47 eura, úroku z omeškania 5,00 % p.a. zo sumy 18,91 eura od 1.9.2016 do 28.11.2017, t.j. 1,17 eura, úroku z omeškania 5,05 % p.a. zo sumy 5 eur od 26.1.2016 do 28.11.2017, t.j. 0,46 eura, úroku z omeškania 5,00 % p.a. zo sumy 5 eur od 12.4.2016 do 28.11.2017, t.j. 0,41 eura, úroku z omeškania 5,00 % p.a. zo sumy 5 eur od 8.5.2016 do 28.11.2017, t.j. 0,39 eura, úroku z omeškania 5,00 % p.a. zo sumy 5 eur od 23.10.2016 do 28.11.2017, t.j. 0,27 eura, úroku z omeškania 5,00 % p.a. zo sumy 5 eur od 14.2.2017 do 28.11.2017, t.j. 0,20 eura. K podaniu pripojil doklad o úhrade žalovanej istiny z 28.11.2017.

9. Podľa ustanovenia § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

10. Podľa ustanovenia § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

11. Pokiaľ súd prvej inštancie o čiastočnom späťvzati žaloby z 30.5.2018 nerozhodol dopustil sa procesného pochybenia, keďže rozhodol ultra petitem, t.j. prisúdil žalobcovi viac než čoho sa domáhal. Pre toto procesné porušenie je prípustné odvolanie žalobcu aj napriek tomu, že inak napadnuté rozhodnutie vyznieva v jeho prospech (§ 359 CSP).

12. Žalobca v uvedenom podaní, ktorým vzal žalobu v časti istiny späť, navrhol dôkaz na preukázanie skutočnosti, že žalovaná istinu uhradila a predložil doklad o úhrade z 28.11.2017; týmto dôkazom žalobca preukazoval dobu omeškania žalovanej s úhradou žalobcom vystavených faktúr.

13. Podľa ustanovení § 215 ods. 1 a 2 CSP súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu. Skutkový stav sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona.

14. Skutkové zistenie (zistenie skutkového stavu) je v civilnom súdnom konaní výsledkom vykonávania dôkazov (§ 188 CSP) a ich hodnotenia (§ 191 CSP). Z uvedeného a contrario vyplýva záver, že skutkové zistenia môže urobiť iba ten súd, ktorý dôkaz vykonal. Dôkazné konanie preto obsahuje vykonanie dôkazov a ich hodnotenie a ústi do zistenia skutkového stavu. Hodnotenie dôkazov bez ich vykonania súdom zakladá porušenie práva na spravodlivý proces, tzv. inú vadu konania, ktorej následkom je nesprávne rozhodnutie vo veci samej. Zo zásad spravodlivého procesu vyplýva, že v konaní pred súdom musí byť daná jeho strane, okrem iného, aj možnosť navrhnuť dôkazy, ktorých vykonanie pre preukázanie svojich tvrdení pokladá za potrebné. Tomuto procesnému právu strán sporu potom zodpovedá povinnosť súdu nielen o navrhnutých dôkazoch rozhodnúť, ale tiež - pokiaľ návrhu na ich vykonanie nevyhovie - vo svojom rozhodnutí zdôvodniť, z akých dôvodov navrhnuté dôkazy nevykonal. Ak tak súd neurobí, zaťažuje svoje rozhodnutie procesnou vadou, ktorá má vždy za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Takzvané opomenuté dôkazy, o ktorých v konaní nebolo súdom rozhodnuté, prípadne dôkazy, ktorými sa súd podľa zásady voľného hodnotenia dôkazov nezaoberal, preto vždy zakladajú nepreskúmateľnosť vydaného rozhodnutia. Keďže súd prvej inštancie v rozpore s uvedenými ustanoveniami nevykonal žalobcom navrhnutý dôkaz na preukázanie doby omeškania žalovanej s úhradou pohľadávky pre rozhodnutie o uplatnených úrokoch z omeškania, a jeho nevykonanie nezdôvodnil, zaťažil rozhodnutie a konanie ktoré mu predchádzalo tzv. inou vadou majúcou za následok nepreskúmateľnosť rozhodnutia z hľadiska zistenia skutkového stavu veci. Týmto postupom bola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom.

15. Odvolací súd s ohľadom na vyššie uvedené dospel k záveru, že v konaní došlo k procesným vadám v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. d) CSP, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Rozhodnutie, ktorému predchádzala niektorá z týchto väd, nemôže byť považované za vecne správne a pokiaľ sa v odvolacom konaní zistia takéto procesné vady, odvolací súd napadnuté rozhodnutie zruší. Z týchto dôvodov odvolací súd podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a podľa ustanovenia § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude rozhodnúť o čiastočnom späťvzati žaloby žalobcom s prihliadnutím na to, že žalobca zbral žalobu späť ešte pred rozhodnutím súdu prvej inštancie o žalobe a opätovne vec prejednať, na základe vykonaných dôkazov ustáliť skutkový stav týkajúci sa omeškania žalovanej s úhradou jednotlivých faktúr a vec právne posúdiť; svoje závery o skutkových zisteniach a právnom posúdení veci súd prvej inštancie odôvodní v rozhodnutí vo veci samej spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniu § 220 ods. 2 CSP a pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania prihliadne na to, že k uhradeniu žalovanej istiny došlo až po podaní žaloby.

16. Súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci rozhodne o náhrade trov konania (§ 262 ods. 1, § 396 ods. 3 CSP).

17. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).